

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. Нови пазар, 11.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НОВИ ПАЗАР, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Светла Радева

при участието на секретаря ГАЛИНА Н. СВИЛЕНОВА
като разгледа докладваното от Светла Радева Гражданско дело №
20223620100348 по описа за 2022 година

Предявен е положителен установителен иск с правно основание чл.422 във вр.с чл.415 от ГПК във вр.с чл.79 и чл.89 от ЗЗД, от "ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ" АД ,представявано от *** Д. Ш. и П. Д.,с пълномощник по делото адв.С. З. -*АК срещу Ю. М. С.,с постоянен адрес:гр.Ш.,ул.**.

В исковата молба се твърди,че със заявление-договор за издаване на кредитна карта "*** от **г., "ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ" АД с ЕИК:000694749,в качеството му на кредитор и Ю. М. С. с ЕГН:*****-в качеството му на картодържател ,склучили споразумение за издаване на кредитна карта "*** в полза и на името на ответника.В заявлението Ю. С. изрично декларира,че е запознат,разбира и приема Общите условия за издаване и използване на кредитни карти "***,като по този начин,те станали неразделна част от сключения договор за издаване на кредитна карта.

С този договор,на ответника била предоставена възможността да ползва издадената от "ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ" АД кредитна карта "***,да тегли пари в брой с нея и да бъде кредитиран от дружеството при извършване на сделки с нея.

От своя страна,картодържателят Ю. С. се задължил да заплаща месечни вноски във връзка с издадената му карта,както и да заплаща лихва за отпуснатите му суми съобразно уговореното по чл.11 и 12 от Общите условия.

Ответникът преустановил редовното заплащане на дължимите от него суми по изпращаните му месечни извлечения.

С оглед на това обстоятелство и на основание чл.15.1 буква"а" и чл.15.2 от Общите условия към процесния договор,"ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ" АД упражнило своето потестативно право по договора и обявило цялото задължение на Ю. М. С. ,произтичащо от подписаното заявление-договор за издаване на кредитна карта "*** от **г.за изцяло и предсрочно изискуемо.Това уведомление било връчено на ответника по реда на чл.47 от ГПК.

Като резултат от обявяването на предсрочната изискуемост на кредита,картодържателят дължал на банката непогасена главница в размер на 378.10лв.,72.00лв-договорна лихва за периода от **г.до **г., 30.00лв.такси за периода от **г.до **г.,258.00лв-нотариални такси за периода от **г.до **г.

С оглед на обстоятелството,че вземането на банката станало предсрочно изискуемо , "Юробанк" АД подало заявление по реда на чл.417 от ГПК за издаване на заповед за изпълнение срещу длъжника и била издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.417 от ГПК по ч.гр.д.№**/**г.по описа на Районен съд-Н. от **г.

На длъжника била връчена издадената заповед за изпълнение,срещу която той подал възражение и съдът указал на заявителя,че може да предяви иск за установяване на вземането си.

Предвид гореизложеното,ищецът моли да бъде призован на съд с ответника и след доказване основателността на твърденията,изложени в исковата молба,съдът постанови решение,с което признае за установено със сила на присъдено нещо,че по заявление - договор за издаване на кредитна карта "***" от **г.,ответникът Ю. М. С. дължи на "ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ" АД: главница в размер на 378.10лв.,72.00лв-договорна лихва за периода от **г.до **г., 30.00лв.такси за периода от **г.до **г.,258.00лв-нотариални такси за периода от **г.до **г.

Моли ответникът да бъде осъден да му заплати направените в заповедното и исковото производство съдебни и деловодни разноски.

Препис от исковата молба и приложенията към нея са връчени на ответника,като в указания му от съда срок,той е депозирал писмен отговор на предявения иск.

Оспорва иска ,както по допустимост,така и по основание и по размер.

Заявява,че преимуществено живее в К.Б. и почти всяко лято се прибира в Б.,където си карал отпуска.Когато му била връчена поканата за доброволно изпълнение,ведно със заповедта да изпълнение по посоченото дело,на **г.,на основание чл.454 ал.1 от ГПК,той внесъл сумата от 390 лева /квитанция към приходен касов ордер с №**/**г./,явявайки се 20% от размера на дълга,като се задължил да внася по 10% от размера на дълга ежемесечно,до окончателното му погасяване.

Ето защо,останал учуден от връчената му искова молба и заявеното с него искане.

Моли при условията на алтернативност ,съдът да прекрати производството по гр.дело №**/**г.по описа на НПРС,поради недопустимост на иска.

Моли искът да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан,тъй като ответникът започнал изпълнение по същото задължение.

Моли да му бъдат присъдени направените по делото разноски.

В съдебно заседание ,за ищеца не се явява представител.Депозирана е писмена молба чрез пълномощника адв.Светозар Георгиев Златанов –адвокат от *АК,който поддържа изцяло предявения иск и моли съда да постанови решение,с което да го уважи изцяло.Моли ответникът да бъде осъден да заплати на доверителя му направените в заповедното и в исковото производство съдебни и деловодни разноски.

Ответникът не се явява.Представява се от адв.Б. И. –адвокат при *АК,който оспорва предявения иск и моли съда да го отхвърли.Моли на основание чл.78 ал.2 от ГПК,ищецът да бъде осъден да заплати на доверителя му направените по делото разноски.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства,поотделно и в тяхната съвкупност,прие за установено от фактическа страна следното:

Не се спори между страните,че по повод на подадено заявление-договор за издаване на кредитна карта ** или международна кредитна карта ** **/**г.,между Postbank /чиито правопреемник е ищецът „Юробанк България“ЕАД и ответникът Ю. С. е възникнало облигационно правоотношение,по силата на което,банката е издала на ответника кредитна карта за сумата от 814.6лв./с оскъпяване/ и 689лв./без оскъпяване/,която е следвало да бъде

върната от кредитополучателя на 18 вноски.

В приложението към Общите условия,изрично са посочени таксите,които кредитополучателят дължи на кредитора си за усвояване и обслужване на кредита,такси при ползване,дневни лимити за транзакции,минимална месечна вноски,лихвен процент /върху използвания кредитен лимит/,обезщетение за забава върху дължимите плащания на годишна база.

Ответникът е подписал договора без възражения,съгласил се е с неразделните към същия Общи условия за издаване на кредитна карта ** или международна кредитна карта **.

От представеното извлечение от счетоводните книги на „Юробанк България“ АД към **гвключително се установява,че разрешен кредитен лимит на картодържателя Ю. М. е в размер на 500 лева,който е усвоен изцяло.Пропуснати от същия плащания по месечни извлечения -50 броя.

Видно от приложените по ч.гр.д.№**/**г.по описа на ШРС писмени доказателства е,че поради неплащане в уговорения срок на две месечни вноски в общ размер на 480.10лв.,включващи просрочена главница в размер на 408.10лв. и просрочени лихви в размер на 72.00лв.,с покана за изпълнение от кредитора до длъжника,върчена на последния по реда на чл.47 ал.5 от ГПК от ЧСИ Д. З. „Юробанк България „АД е обявила кредита за изцяло предсрочно изискуем,считано от **г.,без да прекратява същия.Поканило е длъжника да погаси доброволно задължението си към банката,което той не е сторил в указания му срок.

Във връзка с подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК,съдът е издал Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК №**/**г.по ч.гр.д.№**/**г.по описа на НПС,с която е разпоредил длъжникът Ю. М. С. да заплати на кредитора Юробанк България АД сумите:главница в размер на 378.10лв.,ведно със законна лихва от **г.до изплащане на вземането,договорна лихва от **г.до **г.в размер на 72.00лв.,друг вид вземане в размер на 258.00лв.,държавна такса в размер на 25.00лв.,адвокатско възнаграждение в размер на 360.00лв.

Посочено е,че вземането произтича от следните обстоятелства:извлечение от счетоводните книги на заявителя по договор за кредитна карта **/**г.- документ по чл.417 ,т.2 от ГПК.

С разпореждане №**/**г.съдът е отхвърлил заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК само в частта му на претендираните такси от 30.00лв./по същността си същите представляват такса за администриране на просрочен кредит за периода от **г.до **г.Това разпореждане е обжалвано пред Окръжен съд –Ш. и с определение №**/**г.по в.гр.д.№**/**г.по описа на въззивния съд е потвърдено.

Заповедта за незабавно изпълнение е върчена на длъжника по реда на чл.47 ал.5 от ГПК-чрез залепване на уведомление от ЧСИ Д. З.,с рег.№**,район на действие –Окръжен съд -Ш.

За присъденото вземане е издаден изпълнителен лист №**/**г.

Въз основа на същия,кредитният е образувал изпълнително дело №** при ЧСИ Д. З..По това изпълнително дело са извършени частични погашения от страна на длъжника.

Ответникът е представил по делото копия от :квитанция №**/**г., квитанция №**/**г. и квитанция№**/**г. ,всяка от които обективира внесени от него по изп.дело суми в общ размер на 600.00лв./3x200лв./,с посочено основание – „за погасяване на дълг“.

От същата,която не беше оспорена от страните по делото,изготвена от вещото лице С. А.,което съдът цени с нужното доверие като добросъвестно,компетентно и задълбочено изготвено,се установява,че размерът на дължимата от ответника главница по процесното заявление –договор за издаване на кредитна карта от **г.е в размер на 378.10лв.Размерът на дължимата договорна лихва е 72.00лв.,такси – в размер на 1005.93лв./включващи начислени допълнителни административни такси,сред които – държавни такси,адвокатски хонорари,такси на ЧСИ/,като според експерта,няма дължими от ответника нотариални такси по процесното заявление-договор за издаване на кредитна карта „**“ от **г.

В приложението към ССЕ е отразено, че последната операция, която кредитополучателят е извършил посредством издадената му кредитна карта е на **г.- теглене в брой на сумата от 150.00лв.

Същият е извършил периодични погашения на дълга си чрез 44 плащания, всички, с общ размер от 3346.72лв. С внесените от ответника суми по квитанция №**/**г., квитанция №**/**г. и квитанция №**/**г., размерът на погасената част от задължението възлиза на 3946.72лв., т.е. многократно превишаваща сумата, присъдена на заявителя с издадената в негова полза заповед за незабавно изпълнение по чл.417 от ГПК №**/**г. по ч.гр.д. №**/**г. по описа на НПРС.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Предявеният от „Юробанк България“ АД установителен иск с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК във вр.с чл.415, ал.1 от ГПК, предвид обстоятелството, че е предявен в срока по чл.415, ал.1 от ГПК, се явява процесуално допустим.

Разгледан по същество, същият е неоснователен и недоказан, поради следните съображения:

Събраните по делото доказателства установяват по несъмнен начин, че между ищецът и ответника, вследствие на сключения договор за предоставяне на кредитна карта, е възникнало облигационно отношение, по силата на което, ищецът е предоставил в кредит парична сума под формата на кредитен лимит/чийто размер се установява не от самото заявление-договор, а от представеното от заявителя и съставено от самия него извлечение от сметка, както и от ССЕ/ за плащане на стоки и услуги посредством кредитна карта и плащания в брой от терминални устройства.

Последното ползване на картата от ответника е на **г.- теглене в брой на сумата от 150.00лв., а последното извършено от него плащане на вноски за погасяване на задължението към банката /видно от ССЕ/ е извършено на 08.10.2018г. и в размер на 25.00лв./Плащ.Юробанк България/ и на **г.-чрез ЧСИ Д. 3., по вече образуваното срещу него по това вземане изпълнително дело №** при ЧСИ Д. 3..

Съгласно чл.60, ал.2 от ЗКИ, банката може да иска издаване за заповед за незабавно изпълнение по реда на чл.418 от ГПК, когато кредитът бъде обявен за предсрочно изискуем, поради неплащане на една или повече вноски, въз основа на извлечение от счетоводните си книги.

Предсрочната изискуемост представлява изменение на договора, което, за разлика от общия принцип в чл.20а, ал.2 от ЗЗД, настъпва с волеизявление само на едната от страните и при наличието на две предпоставки: обективния факт на неплащането и упражненото от кредитора право да обяви кредита за предсрочно изискуем. Обявяването на предсрочната изискуемост по смисъла на чл.60, ал.2 от ЗКИ предполага изявление на кредитора, че ще счита целия кредит или непогасената част от него, за предсрочно изискуема, включително и за вноските с ненастъпил падеж, които към момента на изявлението не са били изискуеми. Предсрочната изискуемост има действие от момента на получаването от длъжника на волеизявлението на кредитора, ако към този момент са възникнали обективните факти, обуславящи настъпването ѝ.

В конкретния случай, изявлението на кредитора, че обявява остатъка от кредита за предсрочно изискуем, е било сведено до знанието на длъжника по реда на чл.47, ал.5 от ГПК, поради което съдът счита, че е налице редовно направено волеизявление, от което би следвало да настъпят целените със същото правни последици.

Съдът счита, че в настоящия случай не е налице другата предпоставка, а именно – обективния факт на неплащане на съответните вноски от длъжника. Освен счетоводните записвания на ищеца, за които няма доказателства, че са водени редовно :чл.182 от ГПК/ и заключението на вещото лице, което ползва хронология от счетоводните записвания при ищеца, респ. материалите по ИД, не са налице други доказателства, от които да се установи реалния размер на задължението и дали към момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл.417 от ГПК /**г./, респ. –предявяване на

установителния иск /**г./, както и към момента на постановяване на съдебното решение, то все още е налице, предвид посочените по-горе погашения на части, извършени от страна на длъжника.

Не са представени доказателства относно размера на кредитния лимит, който е предоставен на ответника, нито пък за това какви срокове са били определени за погасяване на ползваните суми.

Дори след образуване на изпълнителното дело, няколко години след ползване на кредитната карта, ответникът е правил погасителни вноски, чийто общ размер е надхвърлил претендираното вземане, в това число – главница, лихви, такси и разноски.

Ето защо, съдът намира, че ищецът не установи фактите, на които основава искането си за заплащане на претендираните суми, поради което, претенцията му е недоказана и следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на делото, следва да се отхвърли искането за присъждане на съдебни и деловодни разноски в полза на ищеца, както по заповедното производство/ч.гр.д.№ **/**г. по описа на НПРС/, така и по исковото производство /гр.д.№ **/**г. по описа на НПРС/.

На основание чл.78 ал.2 от ГПК, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника направените по делото разноски в размер на 200.00лв.-/адвокатско възнаграждение/.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан иска с правно основание чл.422 във вр.с чл.415 от ГПК във вр.с чл.79 и чл.86 от ЗЗД, предявен от "ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ" АД, с ЕИК:000694749, със седалище и адрес на управление: гр.С., ул.***№**, представлявано от *** Д. Ш. и П. Д., с пълномощник по делото адв.С. З. –*АК, със съдебен адрес: гр.С., ул.***№**, партер срещу Ю. М. С., с ЕГН:*****, с адрес: с .С., обл.Ш., ул.***№**, да бъде признато за установено, че по заявление -договор за издаване на кредитна карта "****" от **г., ответникът Ю. М. С. с ЕГН:***** дължи на ищеца "ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ" АД: главница в размер на 378.10лв., 72.00лв.-договорна лихва за периода от **г.до **г., 30.00лв. такси за периода от **г.до **г., 258.00лв.-нотариални такси за периода от **г.до **г./за което е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК №**/**г. по ч.гр.д.№**/**г. по описа на НПРС/.

ОТХВЪРЛЯ и скането на "ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ" АД, с ЕИК:000694749, със седалище и адрес на управление: гр.С., ул.***№**, представлявано от *** Д. Ш. и П. Д., с пълномощник по делото адв.С. З. –*АК, със съдебен адрес: гр.С., ул.***№** за осъждане на ответника Ю. М. С., с ЕГН:*****, с адрес: с .С., обл.Ш., ул.***№** да му заплати направените по ч.гр.д.№**/**г. по описа на НПРС съдебни и деловодни разноски в общ размер на 385.00лв./триста осемдесет и пет лева, от които -25.00лв.-държавна такса и 360.00лв.-адвокатско възнаграждение/.

ОТХВЪРЛЯ искането на "ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ" АД, с ЕИК:000694749, със седалище и адрес на управление: гр.С., ул.***№**, представлявано от *** Д. Ш. и П. Д., с пълномощник по делото адв.С. З. –*АК, със съдебен адрес: гр.С., ул.***№** за осъждане на ответника Ю. М. С., с ЕГН:*****, с адрес: с .С., обл.Ш., ул.***№** да му заплати направените по гр.д. №**/**г. по описа на НПРС съдебни и деловодни разноски в общ размер на 685.00лв./шестстотин осемдесет и пет лева/, от които : -125.00лв.-държавна такса, 360.00лв.-адвокатско възнаграждение и 200.00лв.-депозит за изготвяне на ССЕ/.

ОСЪЖДА ищеца Юробанк България"АД, с ЕИК:000694749, със седалище и адрес на управление: гр.С., ул.***№**, представлявано от *** Д. Ш. и П. Д., с пълномощник по делото адв.С. З. –*АК, със съдебен адрес: гр.С., ул.***№** да заплати на ответника Ю. М. С., с ЕГН:*****, с адрес: с .С., обл.Ш., ул.***№** направените в настоящото производство /по гр.д.№**/**г. по описа на НПРС/ деловодни разноски в размер на 200.00лв./двеста лева/.

Решението може да бъде обжалвано пред Окръжен съд –Шумен в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Нови Пазар: _____